

[Socialministeren.]

på grundlag af forhandlinger med de implacerede foreninger, Dansk Socialrådgiverforening og Revalideringskonsulentforeningen, har godkendt en midlertidig lønordning, som løser de akutte problemer vedrørende revalideringskonsulenternes aflønning. Men herudover foregår der i socialstyrelsen overvejelser om et nyt stillings- og lønsystem for revalideringskonsulenterne. Det er tanken herved dels at søge afhjulpet eventuelle mangler i centrenes administrative opbygning eller i strukturen af deres ledelse, dels at opnå en harmonisering med lønordningerne inden for det sociale område i øvrigt. Man er fra alle sider indstillet på, at disse overvejelser skal gennemføres snarest muligt, men jeg har ikke på nuværende tidspunkt mulighed for at vurdere, hvornår et resultat kan foreligge.

Når jeg så stærkt har fremhævet disse løn- og strukturproblemer i forbindelse med det stillede spørgsmål, som jo drejer sig om den ventetid, der er konstateret ved centret for København og Frederiksberg, skyldes det, at der jo nok er en ganske snæver sammenhæng mellem disse ting. Det er klart, at det må synes meget drastisk, at centret for København og Frederiksberg føler sig foranlediget til at meddele en vis kreds af nye klienter, at der vil være tale om en længere ventetid af ikke nærmere angivet varighed, før deres sag kan blive taget op til behandling. Nu er forholdet det, at netop på dette center har problemet med hensyn til afgang af ansatte revalideringskonsulenter været særlig føleligt, og selv om der har fundet nyansættelser sted, har udskiftningerne, som hr. Uhrskov også var inde på, bevirket, at centrets samlede personale alt i alt har mindre erfaring end hidtil, og det må jo desværre påvirke sagsekspeditionen i uheldig retning.

Jeg beklager, at jeg ikke kan komme med nogen trylleformular, hvormed jeg kan besvære de alvorlige problemer, som den store sagspukkel medfører både for klienterne, der må vente på at få deres sag behandlet, og for centrets personale, for hvem det store arbejdspress også er en belastning. Men jeg håber på, at den midlertidige ordning af lønforholdene, der som nævnt er gennemført, og den senere mere omfattende lønrevision må kunne virke som en bremse på af-

gangen af erfarent personale fra centret. Jeg antager tillige, at den forøgelse af personaleantallet ved revalideringscentrene, som søges gennemført ved forslaget til finanslov for 1971-72, også vil muliggøre en forkortelse af ventetiden.

Det er imidlertid min opfattelse, at en virkelig holdbar løsning på centrenes personaleproblemer forudsætter en øget tilgang af kvalificeret personale til den sociale sektor og ganske særlig en øget tilgang af uddannede socialrådgivere. Men de initiativer, regeringen har taget på dette område, har af nærliggende grunde endnu ikke kunnet nå at spille afgørende ind.

Uhrskov: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at man hurtigst muligt vil søge den omfattende lønrevision gennemført, som alene kan sikre en varig tilgang af kvalificeret personale til disse stillinger som revalideringskonsulenter, men vil bare gøre opmærksom på, at ellefte time og også tolvte time er overskredet. Den manglende indsats, den manglende forudseenhed, det, at man ikke har taget problemerne op, at man ikke har villet give de lønninger, der skulle til, har gjort, at personalet har forladt centrene formentlig for stedse for at gå over i mindre krævende og bedre lønnede stillinger. Det er jo en af den type besparelser, som vi har set så forfærdelig mange af fra regeringens side, og som minder så slående om den korte varme, man opnår ved en særlig foropvarmning af hoserne om vinteren. Det er jo meget godt, at man nu fra regeringens side er inde på, at vi hurtigst muligt skal have sikret, at kvalificeret personale får sådanne løn- og arbejdsvilkår, at de vil gå ind i centerarbejdet igen. Men indtil da er det altså klienterne, der må betale meget dyrt, idet deres revalideringschancer forringes.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot sige til hr. Uhrskov, at det er ikke så forfærdelig længe siden — jeg mødte det i hvert fald i de første år i socialministeriet — at man klagede over for stor afgang fra mødrehjælpsinstitutionerne på grund af for god aflønning ved revalideringscentrene. Hvordan vi end vender og drejer det, er hele problemet, at vi har for få uddannede socialrådgivere. Der blev før sagt noget om be-